

neb poněvadž svého tak drahého Mesiáše a Vykupitele nevypravitedlně milovali, podobně i nevypravitedlně bylo by jim líto bylo, že tak mnoho zlého pro ně trpěti musil. Ó Bože, jak velice srdce jejich těmi slovy láskou se rozpálily! Ó Bože, jak vděční za tak veliké dobrodiní Vykupiteli svému se ukazovali! Ó Bože, jak laskavě, jak vroucně, jak radostně jej chválili a slavnou píseň jemu zpívali, řkouce: Svätý, svätý, svätý jsi ty, Pane Bože všemohoucí, hodný vši cti, chvály a slávy, poněvadž si umřel a tvou svatou krví nás si vykoupil. Dobrořečení, jasnost, moudrost a díkyvčinění, čest, moc a síla buď tobě, Pane Bože náš, na věky věkův. Amen.

Z toho oučinku nauč se, ó křest'ane, jak i ty Vykupiteli tvému za tvé spasení máš vděčným býti, nebt' tebe tak dobře jako svätý otce od smrti věčné vykoupil a tak dobře za tebe jako za ně na kříži umřel. Protož začastý na jeho hořké umučení pomni a jemu usty i srdcem poníženě děkuj, sice buď tím jist, že tvá nevděčnost Pánu Ježíši velikou nelibost činí, jakž Rodička boží sväté Brigidě sobě takto stěžovala: Všickni zas poznovu křížují syna mého, kteří na jeho umučení nikdy nepamatují a z upřímného srdce neříkají: Ó Bože, jak hořké bylo tvé umučení, budiž tobě navěky chvála za tvou hořkou smrt! To jim zřídka, aneb nikdy z ust nevychází.^(a)

Ó můj nevěrnější Vykupiteli Kriste Ježíši, i kterak já, ubohý hříšník, za tak veliké dobrodiní se odměním, žes za mě tak ukrutné muky a tak ohavnou smrt podstoupiti ráčil? Ó Bože, když sobě tak velikou tvou lásku rozjímám, pro veliký div nevím, co sobě pomysliti mám, že ty, Bůh tak mocný a slavný, osobně mne, bídně stvoření, tak bolestně a draze si chtěl vykoupiti. Ó nevypravitedlná láska! ó nestíhlá milost! Stvořitel trpí za své stvoření a Soudce za zločince umírá! I jak hodně budu moci nestíhlou lásku tvou vychvalovati? jak Bohu mému za ni děkovati? Ó, kýž mám hlasy anjelské, abych nimi Vykupitele mého hodně chváliti mohl! Ó můj nejsladší Vykupiteli Kriste Ježíši, na tisíc tisícůvkrát tobě děkuji a ze vši síly těla i duše mé tebe chválím a oslavuji, žes mne tak draze vykoupil a tak hořkou smrt pro mne podstoupiti ráčil. Nebe i země at' tě chválí a všickni anjelé i lidé at' za to děkují. Odpust' mi to, můj Pane Ježíši, že až posavad tak málo za to tobě sem děkoval a tvou tak velikou lásku tak málo sobě všímal. Na zadostičinění za mou nedbanlivost obětuji tobě všecknu chválu a díkyvčinění, které jsi ty sám za tvé hořké umučení Otci tvému nebeskému vykonati ráčil. Amen.

Podruhé, máš věděti, že duše Pána Ježíše netoliko do předpekli vstoupila, nýbrž i očistec i všecka jiná podzemská místa prošla. Tak jako někdy Bůh skrze mudrce připověděl, kdež moudrost boží takto mluví: Proniknu všeckny nižší strany země a zhlídnou všeckny, kteří spí, a osvítím všeckny doufající v Pánu Bohu.^(b) Z kterýchžto slov učitelové církve sväté zavírají, že Pán Ježíš na Veliký pátek mocí zásluh svého umučení všeckny duše, které tehdáž v očistci byly, vysvobodil a ven vyvedl.^(c)

Protož když Pán Ježíš za dobrou chvíli u svätých otcův v předpekli pobyl, potom s anjeli a dušemi otcův svätých do očistce se ubírali, aby ubohé duše, které